

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četrstopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Frane Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“.

Opravištvo, na katero naj se blagovoljko pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

t

Zopet je slovenski narod izgubil jednega zaslužnih mož, blazega srca in odličnega narodnega delovanja. Kakor nam odbor goriške čitalnice in urednik „Soče“ iz Gorice telegrafično poročata — je

Dr. Lavrič,

deželni poslanec goriški in vodja goriških Slovencev, — bil „pri treh kronah“ 3. t. m. zvečer mrtev najden!

Minister Unger proti opoziciji.

Pripovedka pripoveduje, da labud, kadar je star in čuti da se mu bliža smrtna ura, gre na jezero, odpluje daleč v sredo in tam sam na vodi mlo lepo zapoje in umrje. Tako „labudje petje“ je tudi minister Unger v državnem zboru v svojem in v imenu svojih tovarišev proizvel 1. marca, ko se je državni zbor sklepal.

V našem listu ob kratkem uže omenjeni Weiss-Starkenfelsov govor, v katerem je rečeno, da mora ministerstvo samo pasti, da se mora stvar sama razviti, naredil je bil velik vtis, tako velik, da je ministerstvo sklenilo, slovesno odgovarjati, in v prihodnji seji je vstal Unger, ter pikro, zbadljivo pa ošabno odgovarjal, da-si res spretno. A uže iz tona se mu vidi, da se ministerstvo jako boji, da ne čuti sigurnih tal pod soboj, zato se ves njegov govor dá v dva stavka stlačiti: „če mi ustavaki nijsmo jedini in močni, opozicija tudi nij zlozna; če bomo mi zaupanje krone izgubili, pa pojdemo.“

Državni zbor je pred svojim končanjem imel jako žalosten posel. Nemška večina je dovoljevala pravico, 48 milijonov na posodbo v zlatu vzeti, da se deficit pokrije. Moravan Fanderlik je čestital ustavovercem, da morajo s tacim delom domov mej volilce stopiti, da vedno le dolgove delajo. Odgovarjala sta dva ministra, Depretis je branil kakor se mu je dalo denarno svoje delovanje, Unger pak je zašel na politično polje in razvijal:

„Zbornica stoji na koncu sesije. Sicer s tacim koncem jedne sesije prihaja političen pokoj, in čas mej odloženjem parlamenta in zopetnem skupljenjem se izpolni s pripravljanjem za prihodnje delo. A sedaj je pri nas drugače, ker v sredo tega časa pade sklepanje obravnav s sosedno deželo, in k gospodarske stiski družji se še neka politična skrb“. Za to je hotela vlada poslancem pred odhodom utolažila dati po Ungerji, ob jednom pak hoče tudi Magjarom imponi-

rati. „Vlada ima trdno neomahljivo voljo z Ogersko tako rešiti, kakor to zahtevajo korist celotne monarhije in finančni ter gospodarstveni interesi te polovice države. Vlada upa, da bode to dosegla in ima pogum“.

A jako sumljivo se pa nam zdi, da minister Unger ta vladin pogum trikrat naglašja, kakor tisti uka in poje, ki strahom po noči skozi gozd hodi. In ko je tako na adresu Magjarov izgovoril, obrača se do opozicije, grizljivo Weiss-Starkenfelsu pravi, da vlada neče zastave proč vreči, ker ko bi bila hotela prilike iskati, bila bi predstojbinsko postavila še v tej sesiji v zbornico prinesla, kar nij storila, ker bi večino proti sebi imela. — Na izjavo, da bi opozicija bila lahko vlado vrgla pri posvetovanji rumunske trgovinske pogodbe, pa nij hotela, pravi minister vbadljivo, da je ta velikodušnost one vrste, ki pušča grešnika, da napolne mero svojih grehov, na konec pa pravi, da je vendar le jedina ne moč opozicije pravi uzrok; baha se dalje z dolgim trajanjem te vlade; ker sama opozicija ne more vlade vreči, izbrala si je to taktiko mej ustavoverno stranko in vlado zagvozdo zabiti, vlado v očeh lastne stranke očrniti.

Potem sarkastično očita minister desnej opozicijske strani, da tudi ona nij zlozna, nij jedina mej soboj; očita, da opozicija porablja gospodarstveno nesrečo, ki je čez Avstrijo prišla, i v krivdo šteje vladnemu sistemu, da-si (to se vé, po nemškem mnenji), ta ne spada v nobeno zvezo z vlado! „Opozicija ima lahko stanje, ona mora strastno, brezobzirno postopati,“ pravi Unger (ali žalibog tega ne stori, Ur.) a oni, ki tu na ministerskem stolu sedi, ne sme nikdar dostojanstva žaliti, ki je najpleminitiji atribut oblasti. (Ali ga ne žali nikdar? Ur.)

Potem prehaja Unger k manjšini ustavovercev, ki so bili proti rumunski pogodbi in ki je „ministerstvu uže nekrolog govorila. Mi ministri smo imeli oni prijetni občutek, kateri se ima, kadar se pri življenji izvé, kako se bode govorilo po smrti, o kom de-

minister Unger in kara ustavake dalje, da so hoteli ministerstvu nezaupnico dati. To govori v dovtipih in jako pikro, češ, da je poročevalec manjšine predlagal peti ministerstvu mrtvaški „de profundis.“

„In tako hočem prijateljem in protivnikom povedati pomirljivost: tudi naša ura bode bila! Mors certa, dies incertus. Vsako ministerstvo do smrti živi. Mi tudi nijsmo ministri za vsako ceno. Če dobodemo prepričanje, da nemamo več zaupanja krone, če dobomo žalostno izpoznanje, da nijsmo več jedini, bomo kvitirali.“ — Prehajaje zopet na dogovore z Ogersko Unger zatrjuje, da se na vlado od zgoraj ne pritiska, in če se bode kedaj poskusilo, bode vlada, svojo dolžnost storila, odstopila. „Kadar koli pak trenotek pride in iz kakoršnih koli uzrokov bode vlada te (ministerske) klopi zapustila za vselej, bode vselej imela zavest, da je osodo države dobro vodila (oho, vidi „krah“, deficit v mirnih časih, itd.)

Groholski je v imenu Poljakov začudenje izrekel, da vlada na koncu sesije opozicijo na ta čuden način napada; Fanderlik pak se ministru zahvaljuje, da je odkritosrčno povedal, da vlada služi jedni stranki a ne narodom avstrijskim.

Zanimivo je vsakako, da ministerstvo pred razidom parlamenta tako razkačeno o svojej smrti govori. Čutiti jo mora v zraku in v svojih kostéh.

Razglas jugoslovanskih vstašev.

Iz Dubrovnika prinaša zadnji „Wiener Tagblatt“ sledeči telegram:

„Kot odgovor na nasvetovane reforme evropskih vlad in ne zadnje turške note, so vstaši sledečo proklamacijo izdali:

Glavni tabor v Sutorini 26. febr. 1876.

Od druge strani smo slišali o reformskih predlogih, katere so evropske vlade spisale, da bi tlačeni krščani v Turčiji enakopravni bili z Muselmani. Od vseh teh svetovanih reform ne razumemo mi nič. Za nas nijsmo le

negotove, temuč tudi neizpeljive. Česar potrebujemo, je prava, neodvisna, od evropskih vlasti stalno garantirana svoboda. Če se nam ta ne da, suje se nas le v grob.

Mi ponavljamo, le prava svoboda nas more razorožiti; da smo pa mi uničeni, treba je veliko več orožja, nego ga imajo Turki.

A naša kri vpije po maščevanju! Pomagajte in podpirajte nas zdaj ali nikoli! Avstrija kot sosedna država, je našim otrokom dobro storila, in našim starcem in ženam. Večna zahvalnost tej državi. Mogočna Anglija odpira oči in prepušča Turčijo pogubi; pomaga nam neposredno. Zahvaljujemo se jej za to. Hvala tudi bratom v vojvodini in Črnej gori.

Srbija vstani! Mi prosimo Črno goro in Srbijo, naj na ravnost v boj stopita! Nij naša stvar, pečati se s kombinacijami diplomacije.

Naš pravi in sveti cilj je tudi danes še sovražniku v boji nasproti stati, in se na vse strani v bran postavljati. Mi bomo dalje bojevali se, in zmagali! Mi se ne moremo drugače umiriti nego sè srečo neodvisnosti kakoršno ima Črna gora. Mi smatramo za gotovo, upamo in pričakujemo od mogočne, slavne, silne Rusije, da bode kot Mesija slovansko-srbske svobode nastopila.

Zdaj ali nikdar!

Pa tudi od vseh družih evropskih narodov prosimo pospeševanje naše svobode. Naše osvobojevo orožje bode Turkom s krvavimi pismeni jednake reforme diktiralo, ki so nam jih uže tolikokrat diktirali! Kar se Prusije tiče, ne dvomimo, da je nam prijazna.

Še jedenkrat pa kličemo moč Rusije. Rusija nam je dajala denarja za cerkve, šole, in mašne plašče. Ali v tistem času, ko so naši duhovniki mašo čitali, skrunili so Muselmani njih žene doma.

Rusija ne more biti nema nasproti tem neusmiljenostim. Ona bode za našo svobodo, za našo neodvisnost potegnila se, da ne bomo večni sužnji ostali.

Mi terjamo ali pravo svobodo, ali smrt. Mi podpisujemo izjavo s svojo krvjo in ne prevzamemo nobenega nasveta.

V imenu vojske in vodjev vstašev v Sutorini. Vojvoda Lazar Sočica, arhimandrit Melentej Perović, vojvoda Bogdan Zimunić, Luka Petković.

Jugoslovansko bojišče.

O Črnej gori pravi „Obzor“: „Ako se knez Nikola pokori laskanju svojega kuma Rodića in pusti Hercegovinsko rajo njenej osodi, potem bode dal vsemu svetu spričalo, da južni Slovani niso sposobni, da bi se sami osvobodili.“

O Srbiji pak vpraša „Ruski Mir“: „Hoče li Srbija tudi zdaj še kakor prej mirna ostati, ko se je brezplodna pokazala diplomatska akcija.“ — Da, ko bi tudi ruska vlada tako vprašala!

Iz Dubrovnika se „Citt.“ brzjavlja: Odgovor vstašev na nasvete Andrassyjeve nareja velik vtis. General Rodić potuje z brigadirjem Jovanovićem v Cetinje.

Črnogorci so imeli s Turki boj, ker so hoteli zvezo z Nikšićem pretrgati.

V Dubrovniku je turški konzul nabil oklice na pribegle Hercegovince, naj se vrno domov. A po noči je nekdo mrtvaške glave prilepil na te oglase. Turški konzulat je potem ta znamenja proč trgal.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. marca.

V zadnji seji **državnega zbora** so bile tudi volitve v delegacije. Nemci se tudi tu na manjšine niso ozirali in Slovanov volili. Moravci so protestovali.

Mej vspehe, katere si **ustavoverno nemško** naše ministerstvo prav rado zapisuje na svojo slavo, — je tudi znana bivša dunajska razstava. Ali zdaj je še le trgovinski minister v državnem zboru povedal, da nas davkoplačevalce velja ta šala celih 14.866.921 gl. reci skoro petnajst milijonov! Da, za božjo voljo potlej nij čuda, da so davki zmirom večji!!

Dunajska uradna „Wiener Zeitung“ včeraj naznanja, da je avstrijski **cesar** sklepil, italijanskega diplomatskega zastopnika povzdigniti do imena poslanika — „botschafter.“ Isto je italijanski kralj z avstrijskim storil.

Tržaški mestni odbor je Hermetu nalog dal, da spiše spomenico, ki se dežel-nemu zboru predloži, o potrebah Trsta in okolice.

Vnanje države.

Iz **Srbije** vé „P. C.“ poročati o velikem pripravljanju za vojno. Nek ogerski konjar je šel v Besarabijo kupit 800 konj za srbsko vlado, naročeno je za njo dalje 100.000 parov opank, 60.000 vojaških plaščev in 4 baterije Krupovih kanon, vse to zunaj Srbije. Posodili so jej denarja bogati domoljubi srbski.

O **turških** razmerah se piše iz Ruščuka v — „N. Fr. Pr.“: Naše finance so slabe. Prevoz in živež vojske v Vidinu, Nišu in ob Donavi je provincijalne kase popolno izpraznil, sicer pa iz Carigrada vedno še za denar trombajo. Razumljivo je, da uradniki ne dobodo plače in se živež za vojsko ne plačuje.

Francoska „Rep. Franç.“ pové, da je v zbornici samo sedem penzioniranih oficirjev, v senatu pa več aktivnih. — Bonapartisti velik ropot delajo, pa videti je, da jih nij toliko, in večina jih je začela zaničevati. — Mac-Mahon se je odločil, republikansko ministerstvo sestaviti. Dufaure ima njegovo zaupanje.

Domače stvari.

— (Dr. Lavričev pogreb) bode danes v nedeljo po polu dne v Gorici. Iz Ljubljane se odpravlja tija deputacija. Naj se goriški in drugi obližnji rodoljubi mnogo udeležé.

— (Včerajšnji „Slovenski Narod“) je nam c. kr. državno pravdníštvo zopet zaplenilo ali **konfisciralo** zaradi članka „o koprskem učitel išči,“ dopis iz Istre.

— (Slovensko gledališče.) Prihodnja slovenska predstava bode vtorek 7. t. m. in se bo predstavljala po francoskej prestavljena igra v 4 dejanjih „Ena se joče, druga se smeje.“

— (Nepričakovana ovacija.) Poroča nam samovidec: Vozil se je v petek vlak od Zaloge proti Ljubljani in v njem naš deželni načelnik, gospodin Vidman. V svojih osebnih stvareh je bil na Dunaji in nikacega sprejema na kolodvoru nij pričakoval. Kako se visoki mož torej začudi, ko iz vagona I. razreda izstopi na ljubljanskem peronu in vidi, da je okolo njega vse polno prečestite ljubljanske duhovenščine, višje in nižje, vse slovesno v deputaciji čakajoče. Pozdravlja, pozdravljan je, in čudi se sam s soboj: aj, s čem sem se jaz, nemško-liberalec vendar tako prikupil najedenkrat slovenskej ljubljanskej duhovščini. Ogleda se, morda čaka duhovna gospôda koga družega. A on sam je bil izstopil iz prvega reda. Čudi se zopet. Ali — kratko veselje. Idoč iz kolodvora ven, zve naš načelnik, da ovacija nij prav za prav veljala njemu, nego necemu družemu, ki ga slučajno nij bilo. Iz Gradca je bil namreč škof Zwerger telegrafiral, da se ob tem in tem času skozi Ljubljano pelje glasoviti pruski škof Ledohovski. Tega je čakala v. č. duhovščina ljubljanska, da bi se mu poklonila, pak je hudobni slučaj

Listek.

Knez Andrej Bogoljubski.

(Po Kostomarovu spisal J. Steklasa.)

V drugej polovici 12. veka ruske povesti se pojavljajo zarodki one vrste dogodajev, ki so se razvili in ustanovili uže pod vplivom tatarskega osvojevanja. Stari ruski letopisec, naštevaje betve slovansko-ruskega plemena, prikazuje na Poljane, Drevljane, Sjeverjane itd., ali govoreč po ustnem izročilu o dogodkih 9. in 10. veka, pribraja uže tudi k sostavu ruskega sveta Merjo, pokrajino, naseljeno finskim plemenom istega imena, zavzema jočim prostranstvo v današnjih gubernijah: vladimirskoj, jaroslavskejoj, kostromskejoj in deloma moskovskejoj in tverskejoj, ter naravno s tem narodom soplemenski in sosedni mu plemeni: Muroma na jug od Merje in Ves na sever od Merje za tekot Šeksne in okolo

Bjeloozera. Uže v predavnih časih so prodirali slovanski naseljenci v pokrajine teh narodov, ter se tukaj naseljevali, kakor to dokazujejo slovanska nazivanja mesta Rostova v zemlji Merji, in Bjelo ozera v zemlji Vesi ter tudi mnogo družih vasij. Od kedaj so te slovanske naselbine v teh krajih, se ne dá točno dokazati; ali gotovo je, da so se po sprejetji krščanstva učvrščevala, povzdigovala se mesta z ruskimi prebivalci, a sami tuzemci, sprejevši kristijanstvo, zgubljali so s poganstvom tudi svojo narodnost in postopno zivali se z Rusi; drugi pa so zapuščali svojo domovino, ter pobegali dalje proti iztoku. Nedavno razkopavanja gomil, po grofu Uvarovu v zemlji Merji, prikazujejo, da je poganstvo in stara narodnost ugasnila uže v 12. veku, po skrajnej meri se morejo odnositi pozneje gomile z znaki merjanske narodnosti na to perijodo. Po pismenih spomenicah nahajamo v 12. stoletji v teh krajih znamenit

broj mest, brez dvojbe, ruskih: — Rostov, Suzdalj, Perejaslavlj-Zaljeski, Dmitvov, Uglič, Zubcov, Mologa, Jurjev, Vladjimir, Moskvo, Jaroslavl, Tverj, Galič-Merski, Gorodec in dr. Nemiri v južnej Rusiji spodbujali so tamošnje prebivalce, da so se preseljevali v te kraje. Narod merski je stal na nizkej stopinji naobrazenosti, nij imel samostalnega političnega života, niti je bil ratoboren, kakor prikazuje oskudnost orožja v njihovih gomilah; vsled tega je on lahko podlegel nadvladi in vplivu Rusov. V le-tem kraju, naseljenem po naseljenic iz raznih slavenoruskih zemelj, osnovala se je nova panoga slavenoruske narodnosti, položivši početek velikoruskemu narodu; le-ta panoga je v teku sledeče povesti obuhvatila vse druge narodne panoge ruske zemlje, pogoltnila mnogo iz njih popolnem in zlila s soboj, a druge pa je podčinila svojemu vplivu. Pomanjkanje dokazov o naseljevanju Rusov v teh krajih čini v ruskej povesti va-

in zadržaj nanesele, da se je poklonila le g. Vidmanu.

— (Ljubljanski mestni zbor) je imel predvčeranjem sejo, v kateri je reklamacije obravnaval. Celo kopo nemškutarjev so vrgli v tretji red, narodnjakov reklamacije so pa zametali. Kako se glasi Bismarkovo nemško pravilo o pravici in moči? — Volitve bodo v sredi marca razpisane. — Skleneno je bilo, odslej zvati „novi trg“ — „Auersperg-Platz,“ in sicer na čast politikarju Auerspergu. Ljubljansko domače ljudstvo pak ne bode tega trga nikdar tako imenovalo, ker ne sme pozabiti prvič, kako je Nemec Auersperg v kranjskem deželnem zboru našemu jeziku in slovstvu posmehoval se in rogal, in drugič, kako je ta svobodnjak v Krškem kmete drl ali dreti dal.

— (Iz Ljubljane) se graškej „Tagespost“ piše, da nam je velikoposestvo kranjsko, terorizirano od Auerspergov, z volitvijo jednega človeka kakor je Vestenek pokazalo, da se ne briga za nas. Za take alotrije imamo mi le smeh. Poznamo nemško-ustavoverne jezuite.

— („Vrtec“) štev. 3. za mesec marec nam je ravno kar prišel v roke ter je zopet prinesel za našo malo slovensko mladino mnogo lepega in poučnega gradiva. Tre-tja številka obsega: Vrtec, pesen od M. Stergarja; Helima, povest; po misijonskih listih sp. J. S—a; Déd in bálica; pustna šala (s podobo) zložila Lujiza Pesjakova; Pet sto goldinarjev vreden zajec od Ognj. Mozirskega; Štiri letni časi; sp. A. Leban, Mozirski; Štorklja od Ognj. Mozirskega; Zlato (s podobo Kitajcev, ki zlato izpirajo). Razne stvari obsegajo: drobtine, kratkočasnice in drugo drobljad. Koncem lista je lep obrazec za risanje. Listu je pridejana muzikalna priloga s štirimi mičnimi napevi od Weissa in Lebana. — Želimo, da bi naši slovenski otroci prav pridno čitali „Vrtec“, ki je v prvej vrsti namenjen njim, da se uže zgodaj vadijo ljubiti svoj jezik in svoj narod!

— (Iz Starega trga) pri Ložu se nam 3. t. m. piše: Tu smo imeli pustno nedeljo maskrado, ki je dobro izpala in pustni vtorek pak korzo, katere se je udeležilo 10 voz. Naša čitalnica napreduje dobro.

— (Umrlo v Ljubljani) je meseca februarja t. l. 71 oseb, 42 moškega in 29 ženskega spola.

— (O volitvi v Mariboru) 26. febr. piše „Gosp.“: „Nepričakovana volitev je na

mnoge strani imenitna in pomenljiva. Nasprotniki nemškutarji so se zanašali na slovensko nesložnost in na naše domače prepire. Ali spodletelo jim je. Našli so nas nepričakovano zjedinjene, složne, delavne in lepo urejene, kakor še nikoli poprej. Največji pomen pa ima Mariborska volitev za nas Slovence, ki smo si tukaj na meji Slovanstva zopet priborili zgubljeni sedež mej štajerskimi poslanci. Celih 10 let smo morali trpeti, da se je tujec „privandran“ Nemec Brandstetter bahal z našim poslanstvom. Štirikrat smo volili, štirikrat smo propadli. Nasprotniki so nas mislili, za vselej pokopane, ali glejte! pri petej volitvi smo zmagali in iz desetletne politične smrti vstali k novemu življenju. Priborili smo si zopet pravico, da imamo domačina kot zastopnika v deželnem zboru, in to pravico hočemo tem skrbnejše varovati, čem več smo za njeno priboritev trpeli in prestali. Slava in hvala vsem, ki so nam do te srečne volitve pomagali, posebno pa našim pridnim stanovitim slovenskim volilcem in njihovemu izvoljencu dr. Radaju! Uže na predvečer pred volitvijo se je v Mariborskej čitalnici zbralo 63 volilnih mož, večidel od sv. Lenarta in od Slov. Bistrice. Navzoče so nagovorili gg. dr. Radaj, dr. Srnec in g. Vekoslav Rajč v jako čvrsti besedi. Mnogo razveselil nas je g. Jakob Pečovnik, ki je poročal, kako je Wretzl pri sv. Lenartu bil volilcev iskat. Na dan volitve se je večina Slovencev zbrala v čitalnici, drugi pa so pri „Stadt Triest“ čakali blizu Wreclijancev, ki so se pri mesarju Lorberju zbirali. Držali so se ti iz prva precej žalostni in obrazi so se jim nekoliko zjasnili, ko se je v 25 kočijah ravno toliko volilcev z muziku pripeljalo od Wreclnove hiše v Radvanju. Na volišče so Slovenci prvi stopili in sicer v ogromni večini, tako da so se nemškutarji osupnjeni postavili na drugo stran. Mej tem je prišel jeden naših volilcev, kojega so poprej nemčurji lovili in mu po sili zelene trake z Wreclnovim imenom na suknjo pripneli. Na volišču pa se je dobro postavil na slovensko stran. Sedaj mu migne poštar Weingerl rekoč: ti nisi na pravem mestu, ne vidiš zelenih trakov? Volilec mu zdražen zavrne: oh, jaz sem uže na pravem mestu, pa ti trakovi niso na pravem mestu — in pri tej priči strga trake in jih požene z onimi vred, koje so mu mesarja Lorberja hčeri v žepe natlačile, tija na tla pred začudenega Weingerla. Volitev se je začela. Okrajni glavar g. Seeder je štel slo-

na tuje gospodstvo, in vsled tega so posle smrti Jurjeve, v l. 1157, pobili vse Suzdaljce, kojim je poveril Jurij upravljanje tega predela. Vsled tega sin Jurjev, Andrej, nij mislil preseliti se v Kijev, nego je hotel, ostavši v suzdaljskej zemlji, vlastovati nad Kijevom in družimi ruskimi zemljami na tak način, da bi suzdaljska zemlja zadobila značenje prvenstvovajoče pokrajine, kakor je bilo poprej s Kijevom. Z Andrejem se začena obznačivati z jasnimi črtami samobitnost suzdaljsko-rostovske zemlje in skupaj s tem prizadevanje za prvenstvo v Rusiji. V tej dobi je stopil prvokrat na povestniško poprišče narod velikoruski. Andrej je bil prvi velikoruski knez; on je s svojo djavnostjo položil temelj in pokazal primer svojim potomcem; poslednim je preostalo pri dobrih okoliščinah svršiti ono, kar so bili začeli njihovi praroditelji.

(Dalje prih.)

venske volilce do 95. številke in brž je razsodil: Slovenci volijo v volilni odbor 4 odbornike. Slovenci so izvolili v odbor: dr. Dominkuša, dr. Srneca, g. Jak. Pečovnika in g. J. Mlakarja. Glavar je pozval v odbor g. Dom. Čolnika, Forsterja in Formaherja. Dr. Dominkuš je postal predsednik in dr. Srnec zapisnikar. Volitev sama se je hitro vršila, mej katero je Wrecl hudo sopihal in se močno potil. Dr. Radaj je za Framsko srenjo sebe volil. Za to je pozneje Wrecl rekel: mein Kollege hat die Stimme sich gegeben, darum wähle auch ich mir. Vse se je smejalo tolikemu govornišnemu kozlu, kojega je Wrecl tukaj ustrelil. Komaj je bil oddan 105. glas za dr. Radaja, uže so bili Wrecljanci kakor tepena vojska na pobegu. Mnogo časa pozneje so zapustili Slovenci slavno volišče in se podali v procesijo v čitalnico. Naprej so šli godci in dva kmeta sta nosila, prvi slovensko, drugi cesarsko zastavo. Prisedši na mestni veliki trg so zmagonosni volilci zagnali veseli glas: živili Slovenci! V čitalnici je bil skupni obed; g. poslanec dr. Radaj je sedel na sredi mej kmetskim volilcem in duhovnikom. Vršile so se lepe napitnice, živahni nagovori od dr. Radaja, dr. Srneca, dr. Vošnjaka, dr. Dominkuša, prof. Valenčaka, Dom. Čolnika in Vekoslava Rajča. Ob dveh bilo je vse pri kraju. Volilci so se hitro napotili vsak na svoj dom. Sploh vsa volitev se je vršila izgledno v lepem redu. Wrecl je najel 3 bande muzikašev pripravil veliko pojedino v kazini, pri Lorberju in doma — pa njegovim volilcem nij hotlo prav dišati. Tudi možnarjev je bilo po vsej okolici nastavljenih — celo v Kamici. Pa vse je tiho ostalo, ker je Wrecl propal. Nepričakovani izid volitve je tudi Mariborske prebivalce iznemiril. Začelo se je prepirati in kregati zlasti tam, kder so se Wreclovi volilci še potikali. Zato se je prigodilo, da se je vnel prepir in tepež, ko so nekateri Mariborski Slovenci mimo Lorberjeve krčme šli. Sedaj planejo Šalk, oba Lorberja, Repnik in drugi iz hiše nad Slovence, jih zapodijo v pobeg in udarijo za njimi v Cizerlovo krčmo, kamor so se oni mislili skriti. In sedaj se je začel hud tepež, s katerim bo imela sodnija opraviti.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinskega stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i nadubo, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelands, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in g. žli, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sealni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih i mehurju, trganju v mehurju i t. d. — Najbolje in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu.

(L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in čel mnogo učeni družtev.

Winchester, Angleško, 8. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalesciere je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtje, bole čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gleda vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam James Shoreland, ranocelnik, 96. polka. Izkusnja tajnega sanitetnega svetovalec gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.
Ponavlja izrekan gledé Revalesciere du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec. Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar poizkušati ni mogel, je vsled rabe Vaše Revalesciere du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik. Spričevalo št. 72.613.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.
Vaša Revalesciere ozdravila me je popolnoma strašnih žolodčnih in čutnicnih bolezni, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica. Revalesciere je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plenskih puškah po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. Revalesciere-Hausen v puškah in Revalesciere-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall-Buchmanne št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja najširša bila na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. u. hr. J. Svoboda, lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (337)

Umrlj v Ljubljani

od 29. febr. do 1. marca:

Henrik Jušek, 24 l., za jetiko. — Anton Lapajne, 28 l., v bolnici za jetiko. — Davorin Vodnik, 49 l., v bolnici za črevnim katarom. — Franjo Svetlič, 7 mes., dete kletarja, vsled slabosti. — Josip Zorko, 8 dnij, dete konduktarja vsled slabosti. — Franjo Kelnar, 55 l., v bolnici, za pljučnico.

Tuji.

2. marca:

Avropa: Schütz iz Ljubljane. — König iz Gradca. — Nabergoj iz Proseka. Pri Stonu: Polegra iz Istrije. — Dornik iz Zagorja. — Furlani iz Trsta. — Canjko iz Istrije. — Hirschen iz Gradca.

Zahvala.

Vsim, ki so se pogreba mojega nepozabljivega soproga udeležili, posebno pa še gosp. pevcem, slavnemu društvu „Sokola“ in tiskarskemu društvu izrekam najtoplejšo zahvalo.

Katarina Jušek.

Kazipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvršteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižane ceni storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Marija Drenik,

kupčija poleg nunske cerkve št. 32.

Zaloga najnovejših pričetih in izdelanih stikarj; volnate preje za stikanje, pletenje; priprave za stikanje se svilo, šenilijo, zlatom in jagodi; vse priprave za šivanje, pletenje, stikanje; galanterijskega blaga, bizoterije, igrač, umetno rezanih lesenih izdelkov. Po nizkej ceni. (12)

Voščene sveče,

in zavitke (Wachstückerl) vsake vrste za cerkve, pogrebe, in trgovino po najnižej ceni prodaja in se čisti duhovščini, kakor tudi slavnemu občinstvu priporočam zagotavlja, da bo vsem najboljše in hitro postregel.

Oroslov Dolencec,

svečar, gledališčne ulice št. 140—141.

Tomaž Volta,

na frančiškanskem trgu, priporočam svojo zalogo vsake bice usnja po nizkej ceni. (10)

V pekariji Josip Čada,

na starem trgu št. 33 dobi se vsak dan 3 krat frišno pečeni kruh vsake bice žemje kifelci štruce itd. tudi se prodaja izvrstni in okusni kruh vsake bice na vago in sicer po nizkej ceni nadalje sprejema kruh za peči, in prodaja izvrstni žrvenjak. (13)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Avguštin Götzl,

podobar in pozlatovalec, pošne ulice hiš. št. 57, (poslopje slovenske čitalnice) v Ljubljani, ne zameniti z Leopold Götzl, v istih ulicah v Kozlerjevi hiši! priporočam slavnemu občinstvu, zlasti pred duhovščini in farnim predstojništvom sledeče izdelke: Oltarje, križera pota, lece (prižnice), svečnike (lustre), prapore (bandera), neba (balдахine) po naročila v vseh velikostih in po najnižej ceni. V zalogi ima zmirom podobe in kipe za oltarje, krstne omare, svečnike in križe za stene, podobe svetnikov in iz narave vsake velikosti in cene na platu, kositarji in papirji, zrcala itd. posebno dober kup so oljate slike. Sploh vse, kar spada k cerkvenemu kinu, — vse to naglo in po najnižej ceni. Sprejema vsa naročila iz dežele, ter jih natanko in brzo izvrši. (10)

„Konkordija“,

zavarovalno društvo proti ognju in na življenje se priporočam za zavarovanja po najnižjih cenah. Glavni zastop pri A. Androjni, pošne ulice, št. 55 v Ljubljani. (13)

Jan. Nep. Horak,

rekovičar, odlikovan s srebrno industrijno svetinjo priporočam svojo za ogo (v judovski ulici št. 224) vsake bice glave rekovic in rekovic za prati, vezila za počene, usnjate spodnje hače, zavratnike elastične obramnike, podveznike itd. kakor tudi drugo v to stroko spadajoče blago. (13)

Najboljša dolenska in bizejska

stara in nova vina na debelo in drobno prodaja na starem trgu št. 152 Josip Ribič prav po nizkej ceni. Vnanje naročila točno in vestno oskrbuje. (13)

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25% pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo-vrstno kramarsko in gospodsko blago. (4)

Lovrenc Zdešar,

na celovske cesti št. 82, priporočam svojo zalogo vsakovrstnih likerov in žganja po nizkej ceni. Vnanje naročila izvršuje točno in vestno. (10)

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporočam č. gosp. duhovnikom. (4)

Kdor potrebuje

metrične mere in uteže

kuhinsko posodo plehasto ali iz vlitiga železa, kakor košino orodje za pohišstvo in za zidanje, potem orodje za mizarje, tesarje itd. vse to dobi po najnižej ceni pri Franc Terčaku (prej Božiču) na glavnem trgu št. 10. (6)

Beste Nähmaschine der Welt.

Garancija zanesljiva. — Tudi na vplačevanje v obrokih.

Ljubljana, judovska ulica šte. 228.

S odličnim spoštovanjem

(453—5)

Svilo, cvrta, živanke, aparate, pripravo za prsne gube itd. imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Po deželi sprejema moj potovalec, g. J. Globočnik uljudno vsa naročila, ter ob enem podaja potrebni poduk.

Svarilo.

Zaradi od drugih strank dohajajočih ponudb jednako imenovanih strojev naj se nikdo ne da motiti, ker vsak kdor moje mnogovrstno zalogo obišče, se prepričati more, da je resnično, kar je zgoraj povedano.

Važno za 1876 leto.

Ker se s početkom novega leta prične nova mera, priporočam podpisani vse kositarje nove mere, posebno se pa priporočam čestitim gospodom duhovnikom po d. želi za vsa dela tega obrta, za pokrivanje stolpov in cerkvenih streh naj si bode z bakrom, s kositarjem ali cinkom itd.

Srečko Noli,

(11)

šolski trg št. 295.

Gostilničar Jurij Dolenc,

na Poljanah št. 24 „pri mesarskem dvorišču“ toči izvrstna hrvatska in dolenska vina po nizkej ceni, tudi kupuje in prodaja poljske pridelke vsake bice. Pri njem je vedno velika zaloga. (13)

Ferdinand Rudl,

hiša banke „Slovenije“ v zvezdi, priporočam svojo veliko zalogo mnogovrstnih oljnatih podob (Oelfarbendruckbilder) in srealov po najnižej ceni. (13)

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporočam svojo uže staro gostilno. Dalje namanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkej ceni. (4)

V Josip Levcevej

speceriskej štacuni na št. Peterskem predmestju št. 18 tik mesarskega mosta dobi se najboljše blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pridelke fižol, krompir, črešnje, repo, zelje, orehe itd. (4)

Najbolje brije, češe in striže

Josip Bukovnik,

na šentpet. predmestju h. št. 9, kateri izvrstni brivec rad pride tudi na dom, ako kdo to želi. (10)

Josip Kantz,

v hiši banke „Slovenije“,

(10)
priporočam vsake vrste žganja, likere, rozolije po najnižjih cenah. Vnanje naročila izvršuje točno in vestno.

Črevljar Jakob Škerbinec,

v gledališkej ulici št. 19 izdeluje vsake bice najboljše črevlje na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizkej ceni. (4)

Dunajska borza 4. marca.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	67	gl	95	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72		20	
1860 drž. posojilo	111		60	
Akcijske narodne banke	881		—	
Kreditne akcije	176		—	
London	114		65	
Napol.	9		19	
C. k. cekini	5		41 1/2	
Srebro	102		—	

Za Kranjsko jedino in samo pravi pri podpisanemu!

Poleg originalnih

Elias Howe-jevih šivalnih strojev

imam v zalogi izključljivo le jaz

Originalne Singer & Grover & Backer

šivalne stroje

po fabriškej ceni na debelo in drobno.

Razun tega imam vedno v zalogi tudi najboljše inozemske stroje po jako znižanej ceni in sicer: Wheeler & Wilson, Grover & Backer št. 19, The Little Wander (zadnje na željo amerikanke), Taylor, Germania, Saxonia, Wilcox & Gibbs, Express, Linkoln, Cylindar Elastic, stroji za valati itd.

Ponarejeni ali uže rabljeni, in iztečeni stroji dobé se po okoliščinah se ve da 25 do 30% cenejši, so pa tudi za 50% slabejši in manj vredni kot zgornji.

Tedaj previdnost pri izbiri!

Kdor tedaj solidni in dobri stroj želi, obrne naj se zaupljivo na me, jaz sem se vedno trudil z zanesljivim postopanjem ohraniti moje dobro ime.

Franc Detter.